

14 aprilie – 20 aprilie

Isus și cartea Apocalipsa

Textul de memorat: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*” (Apocalipsa 3:21)

Chiar și la o citire rapidă a Noului Testament, putem remarca o realitate fundamentală: Noul Testament este legat în mod direct de Vechiul Testament. Evangheliile și epistolele fie fac referire la evenimente din Vechiul Testament, fie citează direct sau indirect din el. De asemenea, Isus, când a vorbit despre El și despre lucrarea Sa, a subliniat că trebuiau să se împlinescă Scripturile (vezi Matei 26:54,56; Marcu 14:49; Ioan 13:18; 17:12).

Lucrul acesta este valabil și cu privire la cartea Apocalipsa. Nu o putem înțelege dacă nu cunoaștem Vechiul Testament, în special cartea lui Daniel. De aceea le studiem de obicei împreună.

Un aspect deloc de neglijat este acela că referințele la Vechiul Testament din cartea Apocalipsa, luate împreună cu restul cărții, ni-L descoperă pe Isus. Tema ei principală este Isus, cine este El, ce a făcut El pentru poporul Său și ce va face El pentru noi în timpul sfârșitului. De aceea, dacă vom respecta tema ei, orice discuție despre evenimentele din zilele finale îl va avea în prim-plan pe El. În studiul de săptămâna aceasta, vom vedea cum ni-L prezintă cartea Apocalipsa.

Duminică, 15 aprilie – Structura cărții Apocalipsa

Unul dintre punctele comune ale cărților Daniel și Apocalipsa este organizarea în două mari părți: cea istorică și cea escatologică (despre evenimentele din timpul sfârșitului). Relația dintre aceste două părți este foarte strânsă în ambele scrieri. Evenimentele istorice pot fi considerate niște proiecții, la scară redusă, ale evenimentelor globale din zilele finale. Când studiem evenimentele din istoria Vechiului Testament, ne putem face o idee despre ce se va întâmpla în zilele noastre și mai departe. Principiul acesta se regăsește totuși și în afara cărților Daniel și Apocalipsa.

1. Ce exemplu dat de Pavel ilustrează principiul discutat mai sus? 1 Corinteni 10:1-11

După cum aminteam în studiul anterior, unele relatări din Daniel (Daniel 3:6,15,27; 6:6-9,21,22) prezintă evenimente dintr-o anumită perioadă și dintr-o anumită zonă a lumii care reflectă, până la un punct, evenimentele din timpul sfârșitului descrise în Apocalipsa. Când studiem aceste relatări, reușim să ne formăm o idee despre încercările cu care se va confrunta poporul lui Dumnezeu la sfârșit, la scară mai mare. Dar poate că ideea cea mai importantă este asigurarea eliberării din tot ce avem de îndurat pe pământul acesta. Dintre multele promisiuni pe care ni le dă cartea Apocalipsa, cea mai semnificativă este cea a biruinței celor credincioși.

Cu mici excepții, partea istorică din Apocalipsa este formată din capitolele 1-11, iar partea despre timpul sfârșitului, din capitolele 13-22.

2. Unde ar trebui plasată în timp Apocalipsa 12:1-17 (în trecut sau în viitor) și de ce?

Capitolul acesta aparține ambelor părți. De ce? Pentru că prezintă conflicte trecute - expulzarea din cer a lui Satana (Apocalipsa 12:7-9), atacarea de către Satana a Pruncului Isus (Apocalipsa 12:4) și persecutarea bisericii în secolele următoare ale istoriei creștine (Apocalipsa 12:14-16) - și apoi atacul desfășurat de Satana împotriva rămășiței din timpul sfârșitului (Apocalipsa 12:17).

Se spune că lecția pe care ne-o dă istoria este aceea că nu ne însușim niciodată lecțiile ei. Oamenii repetă greșelile înaintașilor lor. Ce putem face pentru a evita aceste greșeli?

Luni, 16 aprilie – Imagini ale lui Isus

3. Citește textele de mai jos care conțin diverse nume ale lui Isus și unele descrieri ale Lui și ale faptelor Sale trecute, prezente sau viitoare. Ce ne descoperă ele despre Isus? Apocalipsa 1:5; Apocalipsa 1:18; Apocalipsa 5:8,9; Apocalipsa 19:11-15; Apocalipsa 21:6

Acestea sunt doar câteva texte din Apocalipsa care ni-L descriu pe Isus în diferitele Sale roluri și funcții. El este Mielul, o referire la prima Sa venire, când S-a dat ca jertfă pentru păcatele noastre:

„Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit” (1 Corinteni 5:7). De asemenea, El este Acela care a „fost mort” și care este „viu în vecii vecilor” (Apocalipsa 1:18), o referire la moartea și învierea Sa. „Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze a treia zi dintre cei morți” (Luca 24:46). Iar în Apocalipsa 19:11-15 este înfățișat în rolul de la a doua Sa venire, când Se va întoarce cu putere, slavă și judecată. „Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui” (Matei 16:27).

Cum ne putem forma obiceiul de a așeza viața, moartea, învierea și revenirea lui Isus în centrul existenței noastre și la baza deciziilor morale pe care le luam?

Marți, 17 aprilie – Motivul sanctuarului în Apocalipsa

Pe lângă organizarea pe două părți majore, Apocalipsa mai este construită și în jurul temei sanctuarului evreiesc. Motivul sanctuarului se regăsește în ambele părți.

Când intra cineva în sanctuarul de pe pământ, ajungea mai întâi în curte, la altarul pentru arderile-de-tot, unde erau înjunghiate animalele. După moartea animalului, un simbol al jertfei Domnului Hristos, preotul intra în prima încăpere a sanctuarului, unde îndeplinea o slujbă care ilustra lucrarea îndeplinită de Isus în sanctuarul ceresc după înălțarea Sa. Prezența Sa în mijlocul sfeșnicilor reprezintă această lucrare a Sa (Apocalipsa 1:13).

4. Ce reprezintă ușa deschisă? Unde are loc această scenă? Apocalipsa 4:1,2

După înălțarea Sa la cer, Hristos a fost primit în Locul Sfânt din templul ceresc prin această ușă deschisă. Când apare pentru prima oară în cartea Apocalipsa, El stă în mijlocul sfeșnicilor din prima încăpere din sanctuarul ceresc (vezi Apocalipsa 1:10-18).

5. Ce semnifică faptul că, în momentul în care templul din cer a fost deschis, Ioan putea vedea chivotul legământului, care, în sanctuarul pământesc, se afla în a doua încăpere? Apocalipsa 11:19; Leviticul 16:12-14

Imaginea chivotului legământului din sanctuarul ceresc este o referire indiscutabilă la Locul Preasfânt, a doua încăpere. În cartea Apocalipsa, găsim nu numai slujirea lui Isus în ambele etape, simbolizate prin slujbele diferite care se aduceau în cele două încăperi ale sanctuarului pământesc, ci și adevărul esențial și încurajator că evenimentele din cer se împletesc cu cele de pe pământ. În ciuda încercărilor din trecut și din timpul sfârșitului descrise în cartea Apocalipsa, putem avea asigurarea că „tot cerul este angajat în lucrarea de pregătire a unui popor care să stea în picioare în ziua Domnului. Legătura dintre cer și pământ pare foarte strânsă.” (Ellen G. White, *My Life Today*, p. 307)

Miercuri, 18 aprilie – Hristos în Apocalipsa (1)

Toate elementele cărții Apocalipsa, de la structură până la conținut, au un singur scop: să-L descopere pe Isus Hristos.

De aceea se începe cu cuvintele: „Descoperirea lui Isus Hristos” (*Apocalypsis Iesou Christou*). Expresia aceasta este interpretată în două moduri principale: (1) „descoperirea de la Isus Hristos” și (2) „descoperirea despre Isus Hristos” (Apocalipsa 1:2). Mențiunea că este o „descoperire” înlătură ideea că Apocalipsa ar fi o carte încifrată.

Altminteri, de ce ar mai fi inclus Domnul cartea aceasta în Biblie, dacă n-ar fi dorit să fie înțeleasă de cititorii ei?

6. Ce ne învață despre Isus pasajul din Apocalipsa 1:1-8?

În Apocalipsa, Hristos este prezentat sub titlurile „Domnul împăraților pământului” (Apocalipsa 1:5), iar spre sfârșitul cărții, „împăratul împăraților” (Apocalipsa 19:16). Ele ne dau asigurarea că Domnul și Mântuitorul nostru este la cârma evenimentelor, în ciuda haosului și confuziei de pe pământ.

În Apocalipsa 1:5, găsim o referire clară la Hristos ca Răscumpărător. Declarația că El „ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său” indică spre moartea Sa ispășitoare pe cruce. El nu numai că ne socotește neprihăniți, ci ne și sfințește (1 Corinteni 6:11). În textele de acest tip găsim asigurarea mântuirii, a faptului că El ne spală de păcate, nu noi.

7. Ce ne învață despre Isus Apocalipsa 1:7?

În miezul credinței creștine se află făgăduința revenirii lui Hristos pe nori. Evenimentul acesta va fi literal, va fi vizibil pentru toți oamenii, va pune punct suferinței, haosului și degradării o dată pentru totdeauna și va aduce împlinirea făgăduințelor veșniciei.

Ce ne învață despre Isus Apocalipsa 1:8? Ce imagini ale lui Isus ne inspiră curaj și speranță în încercările prin care trecem acum?

Joi, 19 aprilie – Hristos în Apocalipsa (2)

8. Ce declară Isus despre Sine în Apocalipsa 1:11,17,18?

În aceste versete, Isus este înfățișat stând în picioare între șapte sfeșnice de aur. Ioan a fost atât de copleșit de descoperirea Sa în acest rol, încât a căzut la picioarele Lui ca mort. Dar Isus, Domnul oricărei mângâieri, i-a spus să nu se teamă și a declarat că El este Cel dintâi și Cel de pe urmă, Alfa și Omega - referiri la existența Sa eternă ca Dumnezeu. După aceea, i-a amintit despre moartea și învierea Sa și despre speranța pe care o aduce învierea. Și a declarat că El ține „cheile morții și ale Locuinței morților”, repetând, practic, ce i-a spus Martei după moartea fratelui ei: „Eu sunt învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ioan 11:25,26).

În ambele situații, Isus ne îndreaptă gândul către speranța învierii, marele apogeu al credinței creștine. Fără această speranță, ce rost ar mai avea toate celelalte așteptări ale noastre?

9. Ce alte învățături despre Isus găsim în Apocalipsa 22:7,12,13?

„Hristos Isus este Alfa și Omega, Geneza din Vechiul Testament și Apocalipsa din Noul Testament. Ambele se întâlnesc în Hristos. Adam și Dumnezeu sunt împăcați prin ascultarea celui de-al doilea Adam, care a împlinit lucrarea de biruire a ispitelor lui Satana și de răscumpărare a eșecului și a căderii rușinoase a lui Adam.” (Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 6, pp. 1092-1093)

Da, Isus este începutul și sfârșitul. El ne-a creat la început și, la sfârșit, la venirea Sa, El ne va da trupuri noi.

De la primul și până la ultimul ei verset, pe măsură ce ne prezintă evenimentele istorice, dar mai ales evenimentele din timpul sfârșitului, cartea Apocalipsa rămâne permanent *Descoperirea lui Isus Hristos*. De aceea, studiul nostru despre evenimentele finale trebuie să îl aibă în centru pe Isus Hristos.

Ce putem face zilnic pentru a-L păstra pe Isus în centrul vieții noastre?

Vineri, 20 aprilie – Un gând de încheiere

„În Apocalipsa, sunt zugrăvite lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Însuși numele dat paginilor ei inspirate - «Apocalipsa (Descoperirea)» - contrazice declarația că ar fi o carte sigilată. O descoperire este ceva ce este dat pe față. Domnul Isus însuși i-a dezvăluit servului Său tainele cuprinse în această carte și planul Său este ca ele să fie deschise cercetării tuturor. Adevărurile ei sunt adresate acelor care trăiesc în ultimele zile ale istoriei pământului, precum și celor din zilele lui Ioan. Unele dintre scenele descrise în această profecie sunt în trecut, altele au loc acum; unele ne aduc în atenție încheierea mării lupte dintre puterile întunericului și Prințul cerului, iar altele descoperă triumful și bucuria celui răscumpărat pe pământul înnoit.” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 430)

Textele din introducerea și din finalul cărții Apocalipsa pe care le-am studiat săptămâna aceasta ne arată că subiectul ei principal este Domnul Isus. Ea ne ajută să-L cunoaștem mai bine chiar și prin referirile la evenimentele istorice din Vechiul Testament. Alte descrieri ale Sale vei găsi în Apocalipsa 3:14; 5:5,6; 7:14; 19:11-16. Când punem cap la cap toate aceste texte, obținem o imagine impresionantă a lui Isus și ne dăm seama cât de important ar trebui să fie El pentru urmașii Săi!

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ioan 3-9

1. Despre cine scrie Ioan că mărturisește ce a văzut și auzit, și totuși nimeni nu primește mărturia lui?
2. De ce se spune că Isus nu voia să stea în Iudeea?
3. Cine a(u) afirmat că din Galileea nu s-a ridicat niciun proroc?
4. Ce motivație avea la bază hotărârea iudeilor de a exclude pe cineva din sinagogă?

Istoria mântuirii, capitolul 8

5. Ce lucru mișcător au făcut animalele expuse intemperiilor potopului?